

Gravstensinventering

HUR GÖR man med gamla gravstenar på kyrkogårdar som du känner till? Ställs de vid kyrkogårdsmuren eller körs de till någon lämplig tipp? Vet kyrkogårdsförvaltningen om vem som är gravrättsinnehavare för gravplatser som du känner ansvar för?

Det här var några av de frågor som Britt Hagman från Örby fick tillfälle att framföra när hon i onsdags talade om gravstensinventering vid en sammankomst anordnad av Alingsås Släktforskarförening.

Många gamla gravstenar har inte bara personhistoriskt värde utan är också intressanta ur kulturhistorisk synpunkt. Men det är i många fall risk för att de kommer att bli offer för miljöförstöring. Och den nya begravningslagen ger kyrkogårdsförvaltningarna möjlighet att ta bort dem från sina ursprungliga platser.

Det har blivit en uppgift som släktforskare har åtagit sig, att inventera gamla gravstenar på kyrkogårdar över hela landet. Det är Sveriges Släktforskarförbund, som har ansvaret för denna verksamhet, och styrelseledamoten Britt Hagman i Örby

har åtagit sig att inte bara registrera all inventering, utan också att på sammankomster med släktforskarföreningar tala om varför gamla gravstenar bör inventeras och hur man bör förfara.

Britt Hagman framhöll att det var angeläget att hon fick uppgift om vilka personer som planerade att inventera på kyrkogårdar i hela landet. Annars kunde det lätt hända, att samma stenar blev inventerade två gånger av olika personer. Den som vill sätta i gång, kan vända sig till närmaste släktforskarförening.

Britt Hagman visade upp det prydliga resultatet av inventering på olika håll i landet. Inventeringsblanketterna – på arkivbeständigt papper – innehåller bland annat uppgift om storlek, material, placering samt inskription. Det är en fördel om man ritar av eller fotograferar stenen.

Alingsås Släktforskarförenings ordförande Tor Cullberg framhöll att Örby på detta sätt fått en viktig uppgift för hela landet. Han tackade Britt Hagman och överlämnade blommor.